

treball

PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS: UNIU-VOS!

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

Núm. 330 Extraordinari Barcelona, Maig 1971 Preu 2 pts.

Un altre crim de la Brigada Política

Els policies de la Social han
assassinat salvatgement
l'antifranquista **MIGUEL
JIMENEZ HINOJOSA**

(Crida del Ctè de Barcelona
del P.S.U.C. a la plana 4.)

PROU REPRESSIO

DESPRES DEL PRIMER DE MAIG ENDAVANT!

En aquestes mateixes planes recollim les notícies rebudes fins ara de com s'han celebrat a Catalunya les jornades de lluita del 30 d'abril i 1 de Maig, així com de la intensa activitat propagandística i de les innumera- bles accions que les van precedir. La festa dels treballadors ha estat marcada per manifestacions, aturs i altres accions a nombroses localitats catalanes. En el marc d'aquesta jornada de lluita proletària s'ha de destacar la importància de la crida de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya donant el seu suport a la manifestació convocada per les Comissions Obreres pel 30 d'abril.

Els nostres corresponsals de Barcelona, Terrassa i altres localitats coincideixen en valorar, a més de les assemblees i manifesta- cions de carrer, que el dia 30, tal i com havien orientat les Comissions Obreres, han estat realitzats aturs i accions a nombroses empreses, alguns d'ells generalitzats com el que ha abastat 27 empreses de la Construció i 7 del Ram de l'Aigua a Barcelona, i l'atur d'unes vint empreses a Terrassa. Aquestes i altres accions representen un im- portant avanç en l'organització dels treballadors als seus respectius llocs de treball, i en relació amb el que es va aconseguir l'any passat en aquesta mateixa data. Avanç tant i més significatiu puix que té lloc en mig d'una situació d'excepció en la qual el Go- vern no cessa de colpejar els treballadors, estudiants i demòcrates.

Tot el que s'ha fet aquests dies —i ha estat molt— s'ha realitzat desafiant les me- sures repressives, les coaccions i amenaces de la policia sobre desenes i desenes d'obers. S'ha arribat inclús a disparar contra els tre- balladors a Terrassa i a Sabadell. En aquesta darrera ciutat, una noia ha estat ferida de bala i fou hospitalitzada.

A despit d'aquest clima repressiu, el cúmul de lluites i manifestacions que hi han hagut aquests dies confirma que allí on els diri- gents obrers han orientat, organitzat i encap- çalat audaçment les accions dels treballadors, la repressió ha estat incapaç de deturar la lluita de les masses. Un dirigent obrer resu- mia aquesta valuosa experiència amb aques- tes paraules :

« —. S'ha parat a les empreses on hom ha explicat les coses i on s'ha lluitat pels aturs malgrat les dificultats. Allà on s'ha vacil·lat o no s'ha tingut prou confiança, els resultats han estat diferents. »

Tot això demostra que les possibilitats reals de lluitar i d'avançar existeixen ara més que mai. Jornades com les del 3 de novembre, la campanya en defensa dels de Burgos i ar2 aquest 1 de Maig, bé que siguin accions dis- tinctes tant pels seus objectius com per la seva amplària, tenen no obstant un tret comú : la disposició, cada vegada més gran, de la classe obrera i de les masses a lluitar, a defensar els seus drets econòmics i polí- tics. El desnivell que freqüentment apareix, i que també ha aparegut aquest Primer de Maig, entre la combativitat dels obrers d'una empresa i els d'una altra, d'un Ram i un

altre, d'una localitat i una altra, no són sinó manca d'organització i sovint, de confiança dels comunistes i altres militants revolucionaris en la predisposició dels treballadors a defen- sar els seus drets. La prova està feta que avui no és la manca de combativitat l'obsta- cle fonamental per a que mils i mils de tre- balladors avancin cap a posicions d'avant- guarda. La consciència i la combativitat de la classe obrera surten a la superfície amb una força extraordinària tan aviat com sor- geixen a les empreses dirigents capaços d'or- ganitzar-los i de fer-los avançar a través de la seva pròpia lluita i experiència.

Partint d'aquesta situació favorable —i fe- conda si sabem aprofitar-la a fons— és com cal enfocar les properes lluites reivindicati- ves, per augments immediats de salaris, con-

tra l'atur i la carestia de la vida, contra la repressió, pel restabliment de l'article 18.

I amb totes les nostres energies, en els dies que encara ens queden, cal dedicar-se a pre- parar i organitzar la batalla pel triomf de les candidatures obreres a les eleccions sin- dicals.

Seria una aberració política de conseqüèn- cies nefastes considerar que ara, precisament ara, quan la classe obrera reforça la seva combativitat i la seva organització en tots els ordres, deixéssim el camp lliure a la patro- nal i a la C.N.S. Precisament perquè la classe obrera és forta no permetrà que els càrrecs sindicals siguin ocupats per incapaços, « xiva- tos » i esbirros. Ni en èpoques més difícils, quan les possibilitats de la classe obrera eren molt més limita- des, es va deixar aquest camp lliure a la patronal i a la C.N.S. Quin interès de classe dictaria que ara els hi deixéssim? Aquests càrrecs (és a dir, aquestes possibi- litats de colpejar la C.N.S. des de dins del seu mateix cau) han d'ocupar-los els obrers més conscients i com- batius.

Els treballadors sa- ben per la seva pròpia experiència l'obstacle que és per a la seva lluita tenir com enlla- ços i jurats lacais de l'empresa. Per què hem de deixar volun- tariamente que ens col·loquin homes que d'antuvi sabem que obstaculitzaran el nostre combat ?

Sobre d'això haurien de reflexionar els qui durant aquestes set- manes empleen tantes energies a la propagan- da pel boicot. Els prop- agandistes de l'abs- tenció diuen que no volen C.N.S. ; Tampoc la volen els treballa- dors, tampoc la volen les Comissions Obre- res, tampoc la volen els comunistes ! Però precisament perquè duiem molts anys llui- tant contra ella, per un sindicat de classe, sabem que aquests objectius no s'asso- leixen a cops de fra- ses pseudorevolucio- nàries. Cap aquests ob- jectius s'hi avança amb fets, a m b realitats.

★ PAROS DE 1 HORA A TODA LA JORNADA
★ A LAS 8 H. TARDE PZA. CATALUÑA
P.S.U.C.

Barcelona : cartell de Primer de Maig del P.S.U.

(passa a p. 2)

CONTRA LA REPRESSIO, PER L'AMNISTIA, PER LES LLIBERTATS SINDICALS I DEMOCRÀTIQUES

PRIMER DE MAIG D'ACCIONS I REIVINDICACIONS

UNA GRAN MOBILITZACIÓ CIUTADANA

« ... Son muchos y parecen temerle más a la lluvia que a nosotros... », exclamava a la ràdio policíaca una de les patrulles mòbils del centre de Barcelona la vesprada del dia 30. I no era mal observador el Policia Armada que transmetia el parte: la pluja constituï, en efecte, el principal factor que impedí materialitzar la gran manifestació contra la dictadura que estava en els cors de desenes de milers de catalans, manifestació que a Barcelona havia convocat a la Plaça de Catalunya, pel dia 30 a les vuit del vespre, la Coordinadora Local de les Comissions Obreres, convocatòria que havia trobat el més ampli ressó ciutadà.

Efectivament. I aquest és un dels elements que afegeixen valor a aquest Primer de Maig; l'ample recolzament ciutadà donat a la crida de les C.O.

Tenim davant nostre, ultra les crides de les C.O. i Comissions de Barri, de les múltiples fulles de les organitzacions del P.S.U.C., la crida de la Comissió Coordinadora de Forces Polítiques de Catalunya; crides dels estudiants de l'Autònoma i de la Central, fulles de « Bandera Roja », del Partit Socialista d'Alliberament Nacional (P.S.A.N.), del Partit Obrer Revolucionari (P.O.R.)...

I junt als destacaments obrers presents a la cita desfilaren, desafiant la pluja i les

forces repressives, nombrosos i entusiastes estudiants, intel·lectuals, professionals, empleats, etc.

De no haver intervingut els torrencials xafecs, que constituïen un real obstacle a

la concentració i moviments dels milers de barcelonins que feien cap, malgrat tot, a la Plaça de Catalunya-Rambles, els importants destacaments de policia mobilitzats no haguessin pogut impedir una gran manifestació de Primer de Maig barcelonina.

MANIFESTACIONS I CONCENTRACIONS SOTA LA PLUJA

El temporal d'aigua afectà tot Catalunya. Tot i la pluja, però —i l'altra « pluja », la dels B.P.S., « grisos », grups de porristes, Guardia Civil, mobilitzats contra els manifestants—, les manifestacions arrencaren:

Arrencà a les Rambles, a les vuit del vespre, tal i com l'havien convocada les C.O. de Barcelona, amb pancartes i banderes; fins cap allà a les nou hi hagué moviment, dispersió, reagrupaments; a les Rondes, al Mercat de Sant Antoni... El dia 1 una manifestació llampec es produeix al carrer Cadí.

Es manifestà també a Terrassa, amb paraigues i sota una pluja torrencial, i a despit de l'ocupació policíaca de la ciutat des de primeres hores de la matinada: Policia Armada, Guardia Civil, els acostumats grups de falangistes terrassencs al servei de la policia... Per tal d'impressionar la gent, els cotxes patrulla circulaven aparatósament a grans cops de sirena...

Hi hagué també manifestació o intent de fer-la a despit del temporal a Cornellà i a Sabadell. A Lleida la concentració fou brutalment escomesa pels policies que efectuaren tretze detencions; les Comissions Obreres locals exigeixen la llibertat del jove Jordi Solé, brutalment torturat per un policia.

Afegim que, desafiant els ruixats, els treballadors acudien a les concentracions i aplecs previstos per l'1 de Maig a Les Planes, Rubí, Can Anglada, Font de les Canyes, Sant Geroni... Eren nombroses les localitats que havien organitzat sortides al camp o al bosc, amb assemblees, reunions, col·loquis polítics... que hagueren de suspendre's a causa del mal temps.

LA GRAN BATALLA DE LA PREPARACIÓ

De fet, però, les jornades de 30 d'abril-1 de Maig havien començat molt abans: s'iniciaren ja amb la gran batalla de la convocatòria de les masses obreres i estudiants:

En sortides de grup, manifestacions llampec, distribucions als llocs de treball o casa per casa, en la quinzena que ha precedit la Jornada del Teball HAN ESTAT DISTRIBUIDES A LA RATLLA O MES D'UN MILIO DE FULLES de les C.O.; del P.S.U.C., de la C.C. de F.P. de Catalunya, d'altres organitzacions polítiques que han participat en aquesta gran mobilització contra la dictadura conjuntament o paral·lelament.

Són nombroses les localitats on es feren pintades a les parets. A diferents llocs de Badalona foren penjades nou banderes roges amb la falç i el martell.

Des del 23 d'abril registrem manifestacions de preparació del Primer de Maig a Barcelona; són els estudiants, a Les Rambles. I a Sant Andreu.

Es fan manifestacions llampec el 24 a la Plaça Espanyola, a Santa Eulàlia, a la Via Júlia. Al Mercat de Sant Antoni el dia 28 —aquí són els estudiants de batxillerat—; a Sants el dia 29, i a la Plaça Padró...

A Terrassa hi hagué manifestacions el 27 i 29. I a Manresa aquest mateix dia.

Després del Primer de Maig

ENDAVANT !

ve de p. 1

I si avui poden facilitar la nostra lluita uns milers de càrrecs elegibles, cal prendre'ls a la C.N.S. Aquesta és una realitat que cap revolucionari responsable pot subestimar.

En la hipòtesi que la classe obrera seguís les orientacions dels portaveus del boicot, quin seria el resultat a l'endemà de les eleccions? Ens trobariem amb la majoria dels càrrecs ocupats per rastres i « xivatos » dedicats a sabotejar i a frenar la lluita a cada empresa. Quina victòria! Els únics que podrien fregar-se les mans i celebrar aquest « triomf revolucionari » serien la C.N.S., la patronal i el Govern.

Però les coses no passaran així. A despit de tota aquesta propaganda desorientadora, per damunt de tots els obstacles i tupinades dels verticalistes per arrabassar la representativitat als treballadors, la classe obrera en el seu conjunt s'orienta bé i sap o intueix on són els seus interessos de classe. Per això els obrers més conscients, aquests dies, estan organitzant, a tallers i fàbriques, a cada lloc de treball, les candidatures, els programes reivindicatius, les assemblees on els treballadors discuteixen, proposen i defensen llurs autèntics representants.

« ... Aquest és el moment —deia una crida recent del Comitè de Barcelona del P.S.U.C.— de donar una gran batalla de classe que, amb la victòria de les candidatures obreres farà avançar l'organització independent del moviment obrer, enfortirà les Comissions Obreres. Aquest és el moment també per a que tots els amics de la classe obrera, tots els qui comprenen que la lluita obrera és l'avantguarda del combat de tot el poble contra l'explotació i la dictadura, sostinguin resolutament la batalla obrera entorn de les eleccions sindicals.

Endavant cap a la conquesta dels càrrecs sindicals!

Endavant cap a la imposició de les reivindicacions obreres! »

LA CRIDA DE PRIMER DE MAIG DELS PRESOS POLITICS

« ... Davant d'aquest Primer de Maig, els presos polítics de la presó de Barcelona volem expressar la nostra decisió de sumar-nos a aquesta jornada internacional de lluita contra el capitalisme i la nostra inquebrantable voluntat de convertir la presó en un front més d'aquesta lluita, com ha quedat demostrat en la vaga de la fam desenrotllada dies passats i en la qual 78 homes de totes les tendències, edats, procedències i situacions, hem demostrat davant els botxins del feixisme que la nostra veu no pot ésser ofegada ni que ens tinguin a la presó, i que estem disposats a no parar en la nostra lluita (...).

Per això cridem a tots els qui en aquestes jornades han demostrat la seva fermesa sostenint-nos i destruint els intents dels botxins de la presó per fer que la vaga de la fam quedés ofegada en el silenci, i els fem partíceps d'aquesta victòria que hem conquistat. A la classe obrera, als estudiants, advocats, metges, dones, organitzacions, etc., etc., que han compartit amb nosaltres aquestes dures jornades i han estat a nostre costat donant-nos el seu recolzament i alé, els instem a seguir endavant en la lluita per la llibertat i a aportar tota la seva força i recolzament a aquesta Jornada del Primer de Maig... »

(Dels presos polítics de la Presó de Barcelona, 28 d'abril del 1971.)

CONTRA LA VIDA CARA, PER LA SETMANA DE 40 HORES, PER 400 PESSETES DIARIES, PEL DRET DE VAGA I DE REUNIO

PRIMER DE MAIG D'ACCIONS I REIVINDICACIONS

ATURS VAGUES I ACCIONS

ALS LLOCS DE TREBALL

Ultra les manifestacions i concentracions, un altre element d'acció important d'aquest Primer de Maig són els aturs, les vagues de durada diversa, les accions plantejades als llocs de treball, proposades pel 30 d'abril.

Les primeres informacions de Barcelona indiquen que s'han trobat afectats per aturs diversos uns 15.000 treballadors de la Construcció —cosa de 27 empreses i un centenar de llocs de treball—; vagues i aturs també a set empreses del Tèxtil; boicot al menjador a la Hispano Olivetti i a la S.A.F.A. de Blanes. HAN ANANT A LA VAGA DIVERSES FACULTATS DE LES UNIVERSITATS CENTRAL I AUTONOMA.

A Terrassa van fer aturs de duració diversa set empreses de la Construcció i onze empreses del Metall, Tèxtil i Arts Gràfiques. Van parar igualment nombrosos centres docents.

Els treballadors de la Condiesel, de Sant

Cugat, es van concentrar davant de les oficines.

Almenys un deu per cent dels comerçants i petits industrials de la barriada de Can Palet —Terrassa— van seguir la crida de la Comissió de Treballadors Autònoms de Terrassa i no van obrir llurs tendes o tallers sinó amb dues hores de retard.

Quatre hores d'atur a Ceràmiques Papiol, del Baix Llobregat. Treball lent a la Seda del Prat. Atur de 20 minuts a la Tuperin. Concentració dels treballadors de la Roca. Vaga d'hores extres a la Siemens. Comissions de treballadors de la Papelera Española han exigit el 30 d'abril la dimissió de tots els enllaços i jurats « sortejats ». Aturs a E.S.E.S.A. i a Tallers Rodafrayer...

Els treballadors de S.E.A.T. van intentar el dia 30 sortir en manifestació de la fàbrica. Un esquadro de grisos a cavall els feu desistir.

Hem contat fins ara 25 localitats que han participat a les accions diverses cara a la Diada del Treball : BARCELONA, BADALONA, HOSPITALET, CORNELLA, MOLLET, CERDANYOLA-RIPOLLET, PRAT DE LLOBREGAT, BLANES, MOLINS DE REI, SANT VICENS DELS HORTS, SANT GERONI, SANT FELIU, CALELLA, TORELLO, MANLLEU, SURIA, VIC, CARDONA, SALLEN, TERRASSA, SANT CUGAT, RUBI, SABADELL, LLEIDA, MANRESA...

Són, repetim, les primeres informacions. Vol dir-se que caldrà afegir d'altres noms a aquesta primera llista per fer una estimació completa de les accions de Primer de Maig.

UN EXTENS

TREBALL POLITIC

DE MASSES

Cal subratllar que tota aquesta ampla agitació té a la seva base un valuós treball polític en profunditat : desenes d'assemblees i reunions a les fàbriques, obres i altres llocs de treball ; a la Universitat i altres centres d'ensenyança, als barris, han discutit de la celebració del Primer de Maig, han decidit les formes concretes de participació a la Jornada previa discussió de la situació política, dels problemes reivindicatius concrets de cada lloc ; l'actuació del moviment obrer enfront de la política governamental d'encastrament dels productes de consum i dels serveis, enfront de la repressió, pel restabliment de la vigència de l'article 18, perquè s'acabi amb les tortures policiaques i es tregui de les presons els dirigents i militants obrers, estudiants, antifranquistes que s'hi troben, per l'Amnistia ; cara a les properes eleccions sindicals i per fer d'elles una nova batalla guanyada al verticalisme ; pel reforçament de les Comissions Obreres a tots els nivells, etc., etc. són temes que han estat en el centre d'aquest, repetim, valuós treball polític que ha fonamentat la celebració de l'1 de Maig i que els piquets d'activistes de la Construcció, del Tèxtil, del Metall han fet arribar a nombre d'empreses, especialment el dia 30.

Aquests són, a grans trets, elements que tenim en compte a l'hora de valorar la batalla del Primer de Maig a casa nostra, elements que ens permeten afirmar que ha revestit una expressió significativa i concreta de la creixent conscienciació de les masses, del seu grau d'organització i capacitat d'iniciativa, que estan franquejant nivells anunciadors de nous passos endavant cap a la vaga general i cap a la vaga nacional.

RADIO ESPANYA INDEPENDENT Estacio Pirenenca

De 7 a 7,55 h - 21, 25, 30 i 39 metres
De 14 a 15 h - 17, 19, 21 i 25 metres
De 17 a 0,15 h - 21, 25, 30 i 39 metres

Dilluns i dijous, tarda i vespre,
emissions en català.

La manifestació arrenca : Barcelona, Mercat de Sant Antoni

ENFRONTAR-NOS AL POBLE ES UNA INDIGNITAT NOSALTRES TAMBE SOM FILLS DEL POBLE !

(Crida d'una Comissió de Polícies Armats de Barcelona.)

Companys!

El boicot realitzat pels nostres companys al menjador de la 42 Bandera durant una setmana i l'aparició de nombroses fulles denunciant les injustícies de què som víctimes, així com cridant a la lluita contra els lladres del Govern Matesa, han contribuït a unir-nos més per a aconseguir les nostres reivindicacions.

Com hem pogut comprovar, la « solució » donada a les nostres peticions ha estat LA REPRESSIÓ. Uns trenta companys han estat sancionats, d'altres han estat traslladats de Companyia contra la seva voluntat i àdhuc arrestats. El seu únic delictes és haver participat en els fets abans esmentats defensant la dignitat i els interessos de tots nosaltres.

Polícies, companys ! Necessitem acabar amb tot això ara, urgentment. Prou mentides i promeses ! No volem caritats com la de desembre, sinó un augment real de 3.000 pessetes al mes !

No fem el joc als qui s'enriqueixen a les costelles del poble, als qui ens exploten com exploten a la classe obrera. Oposem-nos a la repressió contra els obrers i estudiants, contra el poble i unim-nos a ells el dia 30 i l'1 de Maig, dia internacional dels treballadors. LA SEVA LLUITA ES LA NOSTRA !

BOICOT TOTAL A LA REPRESSIÓ ! Units no podran amb nosaltres ! Des d'avui, des d'ara mateix, comencem a formar grups amb els millors companys per a preparar la lluita.

ENFRONTAR-NOS AL POBLE ES UNA INDIGNITAT ! NOSALTRES TAMBE SOM FILLS DEL POBLE !

SOLIDARITAT AMB ELS COMPANYS DE LA VERNEDA !

Abril del 1971

Comissió de Polícies Armats de Barcelona.

EN EL XXIV CONGRES DEL P. C. U. S.

per Gregori López Raimundo

He tingut la sort de formar part, amb els companys Dolores Ibàrruri i Santiago Carrillo, de la delegació espanyola que ha assistit al XXIV Congrés del Partit Comunista de la Unió Soviètica.

El Congrés s'ha centrat, fonamentalment, en l'examen dels resultats del VIII Pla quinquennal i del programa per al futur quinquenni.

Degut sens dubte al fet que la preparació del Congrés es va fer a través de la discussió del « **Projecte de directrius pel Pla quinquennal de foment de l'economia de la U.R.S.S. de 1971 a 1975** » —elaborat pel Comitè Central i discutit posteriorment en assemblees de base a les quals participaren nou milions de militants, pels congressos i conferències territorials—, la majoria dels oradors que varen ocupar la tribuna es dedicaren gairebé exclusivament a informar dels resultats de les seves respectives o organitzacions en la construcció socialista durant el període 1966-1970 i a explicar els seus projectes per al nou quinquenni.

Els altres temes abordats en el report del Comitè Central, presentat per L.I. Bréjnev, només foren tractats per la major part dels delegats de forma marginal, únicament per a expressar el seu acord amb el que havia estat dit pel secretari general del P.C.U.S. En conseqüència no hi van haver diferències apreciables entre les intervencions que vam escoltar en el primer punt de l'ordre del dia i les del segon punt, que estava previst per discussió de les « **Directrius** ».

Aquesta preferència dels oradors pels temes relacionats amb el Pla quinquennal pot ser també una conseqüència del poc temps dedicat a les intervencions dels delegats. Malgrat la durada de les sessions, que va ser de deu dies, només van passar per la tribuna uns vuitanta delegats, dels quals

una bona part eren primers secretaris o primers ministres de les quinze repúbliques federades soviètiques. Més de la meitat del temps del congrés va estar ocupat per la lectura dels reports de Bréjnev i de Kossiguin i per les salutacions dels delegats estrangers.

Si es té en compte que el nombre de delegats del congrés s'apropava als cinc mil, es pot deduir que moltes delegacions importants no van poder intervenir i que d'altres només ho van fer a través d'un sol orador, la qual cosa explica que es donés preferència al tema que consideraven de més gran importància, i que en els discursos dominessin els elements informatius sobre les realitzacions i els projectes del partit en els seus respectius llocs de treball.

RESULTATS DEL VIII PLA QUINQUENAL

En comparació amb el XXII Congrés, al qual també vaig assistir, he apreciat en el XXIV un rigor més gran tant en l'apreciació dels resultats econòmico-socials aconseguits com en la determinació dels objectius futurs.

Els reports i les intervencions dels delegats van subratllar els èxits però es van referir també a defectes i insuficiències i a la manera de combatre'ls. El Congrés posà de manifest que el VIII Pla, aconpleert en les seves xifres generals, representa un progrés enorme. Se'n pot treure una idea amb els augments registrats respecte al pla anterior en els capítols següents :

Renda nacional	41 %
Producció industrial	50 %
Producció agro-pecuària	21 %
Inversions bàsiques	42 %
Salari mitjà d'obriers i empleats	26 %
Ingressos mitjans dels kolkhosians ..	42 %
Avantatges per la població cobertes pels fons socials	53 %
Ingressos reals per habitant	33 %

La suma de la Renda nacional va arribar a la xifra d'un bilió 166 000 000 de rubles, contra 840 000 milions en el quinquenni anterior. La producció agro-pecuària va augmentar, com queda assenyalat més amunt, en un 21 %, contra un 12 % en els cinc anys precedents. La productivitat del treball va créixer un 37 % i només un 29 % durant el VII Pla.

Entre 1966 i 1970 la U.R.S.S. va ocupar una vegada més el primer lloc mundial quant a la construcció de vivendes. En aquest temps van entrar en servei 11 500 000 apartaments; és a dir, es van entregar cases noves a un nombre de persones superior al total de la població d'Espanya.

Durant el VIII Pla es van formar 151 000 metges, 22 000 més que en el quinquenni precedent. Es van inaugurar 60 nous centres d'ensenyament superior, incloses 9 universitats, i es va donar ensenyança mitja completa a un 80 % dels alumnes que van acabar la vuitena classe. El nombre de treballadors de la ciència va augmentar un 40 % i és actualment de gairebé 930 000. A finals de 1970 el 75 % dels treballadors de les ciutats i més del 50 % dels del camp tenien instrucció mitja o superior.

Vista de la sala del Congrés durant una de les sessions.

Durant el mateix temps es van destinar a la defensa més de 80 000 milions de rubles.

Les proporcions del desenrotllament industrial van ser de tal envergadura que algunes només de les instal·lacions que van posar-se en servei poden fabricar anualment :

- 9 700 000 Tm de ferro colat.
- 18 000 000 Tm d'acer.
- 14 300 000 Tm de laminats.
- 83 000 000 Tm d'adobs.

Una indústria de punta com la química i petroquímica va créixer un 78 %, i l'electroenergètica un 54 %.

Van posar-se en servei 35 400 km d'oleoductes i de gaseoductes i es van descobrir reserves de gas d'un total de 13 bilions de metres cúbics, que han multiplicat per quatre les reserves anteriors.

Els ministeris de la construcció no van complir del tot el pla. Kossiguin va parlar de retard d'un grand volum d'obres no acabades, de despeses improductives i de pèrdues.

Tampoc es va complir el pla d'inversions bàsiques —42 % d'augment en comptes del 47 % previst— i no es van posar en servei tots els potencials previstos en la producció d'hulla, la producció de laminats de metalls ferrosos, fibres químiques, plàstics, camions, tractors, cel·lulosa i ciment, ni diverses empreses de la indústria lleugera i alimentària.

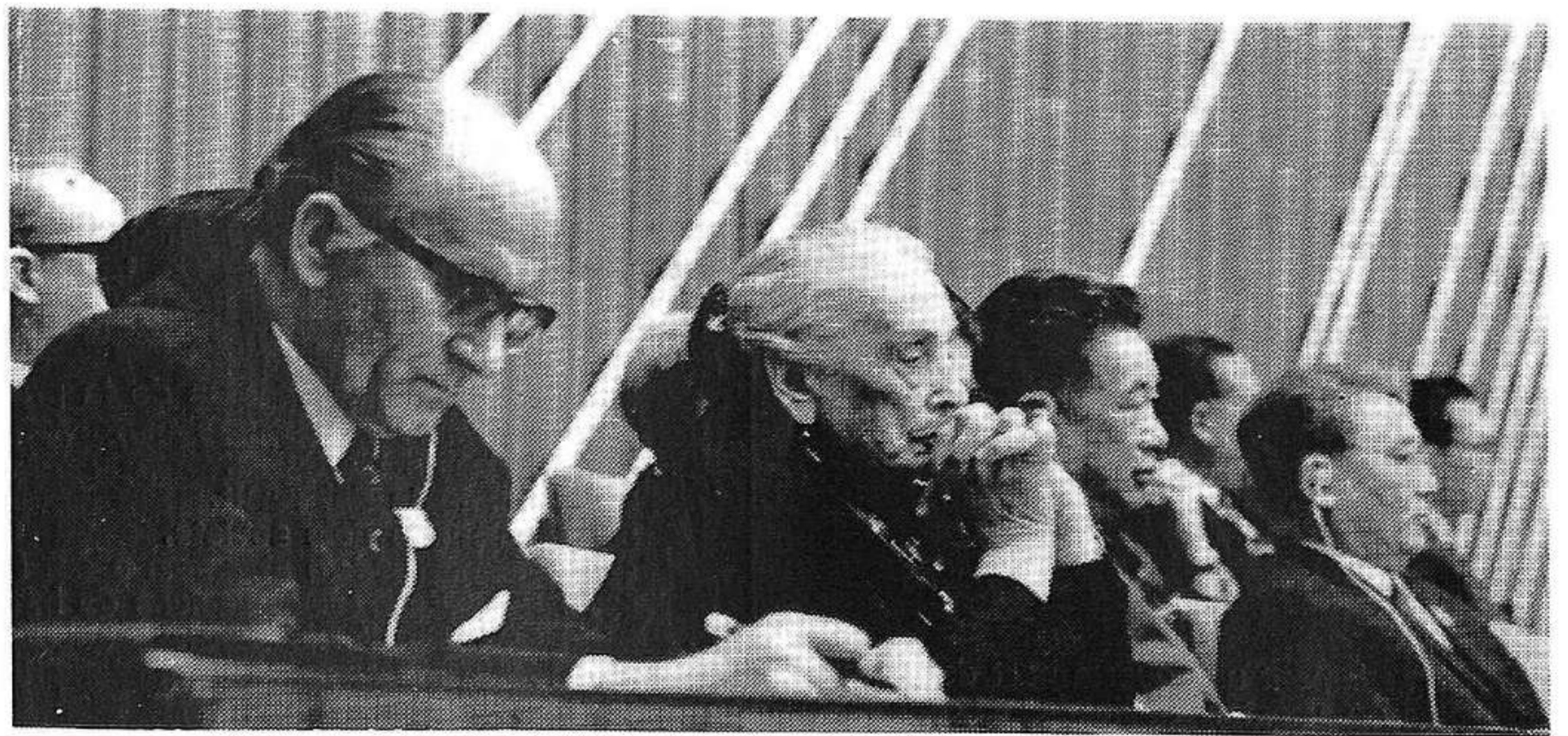
No es va arribar del tot als índex de rendiment del treball calculats a la indústria, l'agricultura i, especialment, a la construcció.

En el Congrés es va dir que es fabriquen màquines-eina, maquinària agrícola i equips tecnològics que no estan a l'alçada del nivell tècnic modern; que la indústria lleugera no satisfà la demanda de determinades mercaderies, entre les quals es compten els gèneres de punt i el calçat d'alta qualitat; que es produeixen « intermitències » en la venda d'alguns articles com la vaixel·la, les planxes i les màquines de cosir; que hi ha escassetat de carn i de productes càrnics, tot i que el consum va augmentar un 7 % per habitant durant el quinquenni.

Alguns delegats van dirigir crítiques al Ministeri de la Indústria Forestal i de la Fusta i al de la Indústria Cel·lulòsica i Paperera. Un delegat va queixar-se del fet que de vegades es proporcionen dades estadístiques falses. Bréjnev va dir que « el funcionament dels transports s'ha convertit en un coll d'ampolla », i Kossiguin va afegir « que no satisfan les demandes de l'economia nacional, sobre tot a la tardor i l'hivern ».

Ens va semblar, no obstant, que qüestions tan importants per la vida de la població com l'escassetat de carn i les « intermitències » en el comerç de determinats articles essencials, als quals es refereixen els reports, no van tenir l'atenció que mereixien de la part dels delegats.

En conjunt els resultats del vuitè Pla marquen una acceleració notable dels ritmes de desenrotllament i han d'ésser considerats com un èxit de la reforma econòmica aprovada al XXIII Congrés.

A la Presidència : el delegat de Iugoslàvia, Dolores Ibàrruri, el delegat de Vietnam del Sud, el delegat de Mongòlia.

OBJECTIUS DEL IX PLA

En el novè Pla es preveuen els augments fonamentals següents :

Renda nacional	37-40 %
Producció industrial	42-46 %
Producció agro-pecuària	20-22 %
Inversions bàsiques	40 %
Salari mitjà d'obriers i empleats ..	20-22 %
Ingressos mitjans dels kolkhosians	30-35 %
Avantatges de la població coberts pels fons socials	40 %
Ingressos reals per habitant	30 %

El nou Pla es caracteritza per un esforç preferent per a elevar el benestar de la població i l'orientació cap a l'augment de la producció sobre la base d'un progrés científic-tècnic accelerat.

Per primera vegada es dona prioritat en el Pla al sector B (articles de consum) sobre el sector A (mitjans de producció). En el quinquenni anterior, el més favorable fins ara al sector B, la relació va ser de 49 % a 51 % a favor del sector A, mentre que en el novè Pla la relació és de 41-45 % al sector A i 44-48 % al sector B.

Les inversions bàsiques a l'agricultura augmentaran un 70 % i a la indústria lleugera un 90 %. L'agricultura rebrà 75 milions de Tm d'adobs en comptes de 46 milions durant el vuitè quinquenni. S'introduirà la irrigació en més de 2 milions d'hectàrees de terres de conreu i es donarà aigua a més de 41 milions de terres de pastura. La producció de carn haurà d'augmentar un 40-43 %, la de peix un 47 %, la de teixits un 19-24 % i la de calçat un 18-23 %. Es construiran grans complexos ramaders i granges avícoles prop de les ciutats. El consum d'electricitat al camp es duplicarà.

Durant el quinquenni es pujarà el salari mínim a 70 rubles i les pensions es milloraran entre un 20 i un 33 %. A partir de l'1 de setembre de 1972 els sous dels mestres i dels metges pujaran un 20 % i les beques dels estudiants entre un 25 i un 50 %. Es completarà la introducció de l'ensenyança mitja general i es prepararan nou milions d'especialistes.

El 1975 es fabricaran 1 200 000 automòbils de turisme, la qual cosa suposarà l'augment del 500 % sobre la producció de 1970. Durant el quinquenni es construiran també 110 000 km de carreteres de formigó. Seran entregades vivendes amb capacitat per allotjar 60 milions de persones i serà instal·lat el gas a 17-18 milions d'apartaments. El nombre de llits dels hospitals arribarà a la xifra de tres milions.

Aquests fabulosos objectius seran aconseguits, com ja he dit, sobre la base de l'acceleració del progrés científic-tècnic. El 80-85 % de tot l'augment de la Renda nacional ha d'assolir-se gràcies a l'elevació de la productivitat del treball.

Els sectors de la indústria que condicionen el progrés tècnic creixeran un 67 %. La investigació rebrà un nou impuls. Es duplicarà la producció d'aparells de precisió, i la de computadores es multiplicarà per 2,6. La fabricació de màquines de comanament digital, que permeten de triplicar o quadruplicar la productivitat del treball, augmentarà de no menys del 250 %. Es procedirà a la substitució de la maquinària antiquada, a la mecanització dels processos que exigeixen molta mà d'obra (la producció de carbó augmentarà de 61-71 milions de Tm i simultàniament disminuirà de 20 % el nombre de treballadors empleats a la seva extracció) i a la « quimització » de l'economia.

En el proper Pla ha de jugar un paper molt important la millora de l'organització del treball (Kossiguin va dir que ara es perd del 15 al 20 % del temps de treball). Es posaran en servei 1 600 sistemes automatitzats de direcció d'empreses. L'augment dels torns a les grans empreses permetrà de fer créixer la producció de 7 000-8 000 milions de rubles i d'estalviar-ne una quantitat semblant.

En el novè Pla es fixen també com objectius de primera importància la reducció del consum de materials per unitat de producció i un millorament sensible de l'aprofitament de les instal·lacions i dels fons fixos.

Es tracta, en definitiva, de passar d'un creixement extensiu a un creixement intensiu de la producció.

LA POLÍTICA INTERNACIONAL

Aproximadament una quarta part del report de Bréjnev va estar dedicada a examinar problemes de política internacional. De la seva banda, Gromiko va glossar i desenrotllar en una breu intervenció els plantejaments del report relacionats amb la política exterior de la U.R.S.S. Com ja s'ha dit, els delegats es van referir a aquests temes només de passada, generalment per a expressar el seu acord amb el report del Comitè Central. El lloc important que va ocupar la política internacional en el Congrés es deriva de l'atenció que se li dedica en el report i de la presència de 102 delegacions fraternals estrangeres de partits comunistes, socialistes i democràtico-revolucionaris, que van abordar en les seves salutacions problemes relacionats amb la lluita per la pau, la independència nacional, la democràcia i el socialisme i amb la situació del moviment comunista.

El report ratifica en l'essencial la política exterior del P.C.U.S. i de la U.R.S.S. exposada per Bréjnev a la conferència de Moscú de juny de 1969. La defensa de la pau i l'enfortiment de la seguretat internacional davant la política agressiva de l'imperialisme; l'extinció dels focus de guerra a l'Àsia Sudoriental i al Mitjà Orient; l'establiment d'acords bilaterals o regionals dirigits a garantir la pau; la realització de la Conferència per la seguretat europea; el desarmament; la liquidació del colonialisme i del racisme; el recolzament a la lluita dels pobles que lluiten per la seva llibertat, en primer lloc als de Vietnam, Laos i Cambòdia; la defensa del principi de coexistència pacífica entre els estats amb diferent règim social; l'extensió de l'amistat i la col·laboració entre els

COMPOSICIO DEL XXIV CONGRES DEL P.C.U.S.

Hi assisteixen 4 963 delegats, 4 470 amb veu i vot i 223 amb veu. Els delegats es distribueixen de la següent manera :

- 1 195 obrers industrials.
  - 870 treballadors del camp.
  - 301 especialistes, dirigents de la producció o militars.
  - 96 acadèmics i membres corresponents de l'Acadèmica de Ciències.
  - 120 escriptors i artistes.
  - 1 205 funcionaris del Partit.
  - 556 funcionaris dels soviets.
  - 126 funcionaris dels sindicats o del Komsomol.
  - 137 secretaris d'organitzacions de base del Partit.
  - 356 secretaris d'organitzacions de taller o responsables de grup.
- Els delegats pertanyen a 61 nacionalitats o grups ètnics.
1 204 delegats són dones.

PER LA SEVA EDAT ELS DELEGATS ES DISTRIBUEIXEN DE LA MANERA SEGUENT :

- Menys de 30 anys, el 5,1 %.
- De 31 a 35 anys, el 12,8 %.
- De 36 a 40 anys, el 13,9 %.
- De 41 a 50 anys, el 41,6 %.
- De 51 a 60 anys, el 20,7 %.
- Més de 60 anys, el 5,9 %.

pobles : tots aquests segueixen essent els objectius que orienten la política exterior de la U.R.S.S.

El report conté dues propostes noves de política exterior : la de celebrar una conferència de les potències nuclears pel desarmament nuclear i la de la recerca conjunta per part de tots els estats interessats de la solució « de problemes com la protecció de la natura, la incorporació dels recursos energètics i d'altres recursos naturals a la vida econòmica, el desenrotllament dels transports i les comunicacions, la prevenció i liquidació de les malalties més perilloses i esteses i l'exploració i conquesta de l'espai còsmic i de l'oceà mundial ».

En l'examen de la situació mundial no s'esmenta el perill del feixisme i del neo-

feixisme ni la importància de l'acció internacional contra la repressió a Espanya, Portugal, Grècia, Brasil, Indonèsia i d'altres països. El Congrés va aplaudir, no obstant, de manera unànim els delegats estrangers que van tocar aquest tema en les seves allocucions, sobre tot a la nostra representant Dolores Ibàrruri.

No es fa tampoc en el report cap al·lusió a fenòmens internacionals tant importants com la incorporació cada vegada més decidida a la lluita per la democràcia, la independència nacional i el socialisme del sector progressista de l'església i del moviment catòlic o el ràpid creixement del nombre d'estudiants, tècnics i professionals que en els països capitalistes poden i deuen incorporar-se a les forces motrius de la revolució encapçalades per la classe obrera.

LLIBERTAT

« ... Soc comunista perquè estic convençuda que allò que ha permès de mantenir els Negres americans en llur accentuat estat d'exploatació resideix en la naturalesa del capitalisme. Si volem abatre l'opressor, combatre la nostra pobresa, si volem deixar de ser el blanc d'una policia racista i deturar el genocidi contra el poble negre, ens cal destruir el sistema imperialista... »

Abril 1971.)

(Declaracions d'Angela Davis a un periodista francès.

A

ANGELA DAVIS !

ELS PROBLEMES DEL MOVIMENT COMUNISTA

En la part que es refereix als problemes del moviment comunista apreciem a l'informe una exposició més serena de la polèmica amb el P.C. de Xina que la continguda en la intervenció de Bréjnev en la Conferència de Moscú de juny de 1960. Però alguns delegats —recordem el de Volgograd— i diversos convidats estrangers van utilitzar la tribuna per a llençar acusacions i insults als dirigents xinesos. I el que és més greu : el Congrés, inclosa la presidència, va aplaudir amb entusiasme digne de millor causa aquests atacs, fet que resta valor a les afirmacions del report favorables al restabliment de relacions normals entre el P.C.U.S. i el P.C. de Xina, premissa fonamental per arribar a la unitat del moviment comunista internacional.

La referència del report als recents fets de Polònia es limita a celebrar que els comunistes polonesos hagin superat les dificultats sorgides allí.

Més endavant ratifica la solidaritat del P.C.U.S. amb els partits germans del Vietnam, Cuba, Mongòlia, Corea i Iugoslàvia i expresa la voluntat d'avançar cap a la integració econòmica dels països del Pacte de Varsòvia.

La intervenció de la U.R.S.S. i altres quatre

països del Pacte de Varsòvia s'explica en el report en termes que no compartim. Els aconteixements d'agost de 1968 són descrits en forma similar a com el P.C.U.S. ha fet en altres ocasions. La novetat és que aquesta explicació es recolza ara en el testimoni del P.C. de Txecoslovàquia corrobort des de la tribuna pel Secretari General d'aquest partit. Però no es pot oblidar que el P.C. txecoslovac només ha fet seva aquesta versió després de quasi dos anys d'intervenció, després d'una depuració dràstica del Comitè Central i d'altres comitès principals del Partit i de l'expulsió de més de la quarta part dels seus militants.

Tampoc podem acceptar l'afirmació, feta per Husak en la salutació al Congrés, segons la qual en els països socialistes la sobirania nacional és substituïda per una pretesa sobirania de classe en virtut de la qual es justificaria l'entrada de les tropes de cinc països del Pacte de Varsòvia a Txecoslovàquia. Aquesta tesi, refutada pel Secretari General adjunt del P.C.F., camarada Marchais, en una intervenció concedida a L'HUMANITE el mateix dia que Husak la va exposar al Congrés, està en contradicció flagrant amb els principis que —tal com va establir la Conferència de Moscú de juny de 1969—

han de regir les relacions entre els partits comunistes, relacions que han de basar-se en la igualtat, la sobirania, el respecte mutu i la no ingerència en les qüestions internes.

El report de Bréjnev denuncia la persistència en el moviment comunista de fenòmens negatius com el revisionisme de dreta i d'«esquerra», el nacionalisme, l'antisovietisme i l'oportunisme. No alludeix, no obstant, al dogmatisme i al sectarisme, que són també mals que els partits comunistes han de combatre.

« En conjunt —diu el report— hi ha base per afirmar que la cohesió del moviment comunista internacional es cada dia més gran i que s'activen les fecundes relacions bilaterals i multilaterals entre els partits. » Tot i que queda encara molt per fer, comparim del tot aquest criteri. La presència en el Congrés del P.C.U.S. de partits que no van participar a la Conferència de Moscó, com els de Vietnam del Nord i del Sud, de Corea, de Iugoslàvia, del Japó i d'altres corrobora l'afirmació de Bréjnev. Les salutacions dels representants estrangers van ser la prova que les coses van efectivament així, **malgrat les divergències existents**, a les quals es van referir explícitament des de la tribuna els representants del P.C. romanès, del P.C. d'Itàlia, del P.C. de Gran Bretanya, del P.C. d'Espanya, etc., etc.

D'altres, sense alludir directament a l'existència de divergències, van explicar que els seus partits defensen una política que és fruit d'una aplicació creadora del marxisme-leninisme a la seva realitat nacional, raó per la qual difereix de la que defensen o han defensat d'altres partits en condicions nacionals diferents. En aquest sentit va destacar la intervenció de Corvalán, Secretari General del P.C. de Xile, que va dir :

« Els nostres enemics afirmen que la composició pluripartidista del govern xilè seria un fenomen provisional i que els comunistes xilens s'esforçaran aviat per acabar amb una situació així i instaurar un sistema de partit únic. Naturalment, no posem cap objecció al sistema de partit únic en aquells llocs on es justifica històricament. Però podem dir aquí i repetir-ho pertot arreu on es vulgui que, al nostre país, considerem totes les qüestions, inclosa la construcció del socialisme, del punt de vista de la col·laboració, sense límit de temps, entre els comunistes i els socialistes, entre tots els partits que formen part de la Unitat popular. Per a nosaltres no hi ha cap altre camí i, d'altra banda, aquest és el camí que ens convé, doncs correspon a la nostra realitat social i política. »

Una altra intervenció notable va ser la del representant del P.C. del Japó, que assistia al Congrés pocs dies després d'haver-se celebrat una reunió bilateral entre el seu Partit i el P.C.U.S. i de normalitzar les seves rela-

cions, trencades durant gairebé deu anys degut al recolzament donat pel P.C.U.S. a un grup escissionista del P.C.J. El delegat japonès va explicar com durant aquest temps el seu Partit va multiplicar per 9 el nombre dels seus militants, per 40 el nombre de periòdics difosos i com va aconseguir d'augmentar el nombre de consellers elegits als ajuntaments i a d'altres organismes de representació ciutadana. A continuació va assenyalar amb energia que la unitat del moviment comunista només és possible en la diversitat, en el respecte de les posicions de cada Partit i la no ingerència en els seus afers interiors.

Van haver-hi també representants de partits comunistes —el d'Argentina, els dos de l'Alemanya Federal i algun altre— que van ressucitar l'antiga afirmació segons la qual l'actitud respecte al P.C.U.S. i la U.R.S.S. és

la mida de l'internacionalisme, oblidant la prioritat que avui té la solidaritat amb el Vietnam, que existeixen 14 països socialistes i que el P.C.U.S. va proclamar fa temps que ja no existeix un partit guia sinó que tots els partits són iguals, criteri reafirmat posteriorment pel moviment comunista.

La nostra posició sobre això es va resumir en el discurs de la companya Dolores Ibàrruri, on, entre d'altres coses, s'afirma el següent : « **Continuant la tradició revolucionària, internacionalista, provada durant cinquanta llargs anys de combats heroics, el Partit Comunista d'Espanya lluita per la unitat del moviment comunista mundial, tenint en compte les diferents condicions sota les quals ha de lluitar cada partit, sobre la base del respecte mutu, excloent ingerències estranyes que atemptin a la cohesió i unitat dels partits comunistes.** »

ALGUNES ALTRES OBSERVACIONS A MANERA DE CONCLUSIO

El report de Bréjnev dedica un capítol al desenrotllament social i polític de la societat socialista i un altre a qüestions del Partit.

En tots dos destaca la preocupació per millorar el treball del Partit i l'activitat dels comunistes en la gran obra d'impulsar el desenrotllament econòmic, cultural, social i polític del país. S'hi reclama dels comunistes soviètics una actitud crítica i intransigent davant els defectes i les insuficiències, un esperit de servei exemplar, una superació constant en tots els terrenys.

No obstant, vam treure la impressió que s'espera assolir tots aquests objectius mitjançant l'impuls que els acords del Congrés i l'activitat dels òrgans de direcció del Partit han d'irradiar cap a la base, subestimant el paper que hi pot jugar la crítica des de baix, a partir de les mateixes masses.

Es cert que el report crida també a desenrotllar la democràcia socialista impulsant i perfeccionant l'activitat dels soviets, els sindicats, el Komsomol i d'altres organismes de masses. Però el XXIV Congrés, per les seves característiques, és un pas més cap a la fusió del Partit amb els òrgans de poder, cap a la conversió del Partit en el principal marc de decisió i d'execució de la política de l'Estat soviètic, tendència que redueix objectivament les possibilitats de participació real

dels treballadors i de les masses a la direcció dels afers públics a través dels soviets, els sindicats i altres organismes de masses. D'altra banda, la decisió del XXIV Congrés que els futurs congressos ordinaris es celebrin cada cinc anys, per tal que coincideixin amb l'elaboració del Pla quinquennal, institucionalitza aquesta tendència.

En vigílies del Congrés, el P.C.U.S. tenia 13 810 000 membres i 645 232 candidats a membre, distribuïts en 370 000 organitzacions de base ; és a dir, 45 000 organitzacions més que al moment de celebrar-se el Congrés anterior.

L'elecció del nou Comitè Central es va fer en sessions especials a les quals no vam assistir els delegats estrangers. Només 45 membres de l'antic C.C. no van ser reelegits, a causa, pel que sembla, de raons d'edat. S'ha augmentat sensiblement el nombre de membres del C.C., així com el de membres del Presidium, al qual van ser reelegits tots els components de l'anterior.

Totes les decisions del Congrés van ser adoptades per unanimitat. Es pot doncs concloure que el P.C.U.S. està sòlidament unit entorn de la seva política i de la seva direcció i que està en condicions d'aconseguir que el poble soviètic compleixi les grandioses tasques marcades pel XXIV Congrés.

L'AMERICA ESTA MALALTA DE LA GUERRA

PEACE NOW !

LA PAU DESSEGUIDA !

reclamen centenars de milers de manifestants als Estats Units i al món

**LA RESPOSTA DE NIXON :
15.000 DETENCIONS !**

« ... La intervenció militar americana al Vietnam és un error. 353 000 morts i ferits, 120 000 milions de dòlars llençats per la finestra, desmoralització i divisió en el nostre país, toxicomania i corrupció, heus aquí què ha aportat la guerra del Vietnam als Estats Units... »

(Senador Mike Mansfield, líder de la majoria democrata al Senat americà.)

LA LLEI D'ORDRE PUBLIC

Projecte de reforma, projecte de redoblament de la repressió

El dia 1 d'abril del 1971 el Consell de Ministres tramet a les Corts un projecte de Llei de modificació de deu articles de la Llei d'Ordre Públic (L.O.P.) del 1959. D'entre les reformes projectades n'hi han algunes que ens interessa especialment ressaltar.

1. Són augmentades les multes. Hom pretén elevar els sostres màxims de 25 000 pessetes a 100 000 pessetes per als Governadors; de 50 000 a 250 000 pts. per al Director General de Seguretat; de 100 000 a 500 000 pts. per al Ministre de la Governació; i finalment, de 500 000 a 1 000 000 de pts. per a les que imposi el Consell de Ministres.

2. Es fa més difícil i costós el recurs contra les multes. Ja que fins ara els multats, per a recórrer, havien de dipositar abans un terç de la multa imposada. Hom pretén ara que sigui necessari el dipòsit previ de la totalitat de la multa imposada.

3. Són ampliades les facultats dels Governadors Civils. Encara més que abans. L'arrest substitutori per a aquells qui no paguin la multa, que era com a màxim d'un mes, hom pretén ara que pugui arribar fins als tres mesos, «...QUAN CONCORRIN CIRCUMSTANCIES QUE AIXÍ HO ACONSELLIN...», segons diu el Projecte, sense altres requisits. O sigui, sempre que la policia vulgui.

4. Ocupant-se especialment dels «menors», hom pretén que els Governadors Civils, quan ho vulguin, puguin donar «certificats de bona conducta», sense els quals no es podrà entrar en els centres (segons sembla són els centres d'ensenyança, però no ho diu, i qui sap si no es pretén controlar així l'entrada a centres de treball de tota mena), ni concórrer a cursos, activitats, ni proves.

5. Hom pretén d'imposar als Advocats l'obligació d'actuar davant del T.O.P. (o davant d'allò que el succeeixi), amenaçant-los amb responsabilitats criminals si es neguen a fer-ho durant l'estat d'excepció.

QUE SIGNIFICA AQUESTA MODIFICACIO DE LA LLEI D'ORDRE PUBLIC?

Aquells que no tenen res, i per tant especialment els treballadors, ja no podien pagar les multes anteriors. Si les quanties han

estat augmentades no és, doncs, per ells. Es per altres sectors socials econòmicament més forts que, no ja excepcionalment sinó cada vegada amb més freqüència, estan constituint un nou front contra el règim.

Per a tots, i de manera especial per als treballadors puix que són la classe amb menys recursos econòmics, és triplicat el temps de privació de llibertat en cas de no ésser pagada la multa. I, a més, s'impedeix

CAMPANYA PER UN PARTI MES FORT I ARRELAT EN LES MASSES

En el caliu de l'acció i la lluita diària una permanent preocupació:

- REFORÇAR EL PARTIT AMB DESENES I DESENES DE NOUS MILITANTS!
- ESTUDIAR, CAPACITAR-NOS MES I MES EN EL MARXISME-LLENINISME!
- PORTAR AUDAÇMENT LA POLITICA DEL PARTIT A LES MES AMPLES MASSES!
- COLLECTAR ELS MILS DE PESSETES IMPRESCINDIBLES A LA MULTIPLICACIO DELS COMBATS, A LA MOBILITZACIO DE LES MASSES CONTRA LA DICTADURA!

Endavant cap al XXXII Aniversari de la fundació del P.S.U. de Catalunya!

UN ALTRE ASSASSINAT !

Miguel Jimenez Hinojosa ha estat assassinat pels de la Brigada Politico-Social. Ha mort a l'Hospital Clínic a conseqüència de les ferides rebudes arrel de la seva detenció, entre les quals el fetge destrossat. Segons es diu, quan va ingressar a l'hospital portava una corda lligada a un turmell.

Els seus assassins diuen que es va llençar per una finestra. El mateix van dir del nostre Julián Grimau, de l'assassinat del qual es van complir vuit anys el 20 d'abril, i de l'estudiant de Madrid Ruano, als quals la policia va llançar al carrer després de torturar-los barbarament.

Manuel Jimenez Hinojosa ha estat víctima de la bestialitat dels policies a sou del règim opusfranquista.

DENUNCIEM AQUEST NOU ASSASSINAT !

DENUNCIEM que uns quants dels presos polítics que estan en cel·les de càstig a la Presó «Modelo» es troben malalts. El més greu és Jesús Gondra Bustiza, que sofreix de freqüents vòmits de sang. La valenta acció del seu advocat ha aconseguit que el jutge militar dicti la seva llibertat en presó atenuada i que hagi estat ingressat a l'Hospital de Sant Pau en gravíssim estat que amenaça la seva vida. Un altre dels malalts en cel·les de càstig és l'obrer Juan Martinez Martinez.

DENUNCIEM que a la Presó «Modelo» va morir el 13 d'abril, per manca d'assistència mèdica, el pres Ricardo Mosquellas Lozano, de 19 anys. Una altra víctima del nazi Enrique de la Morena!

Les tortures i la persecució contra els presos polítics s'accentuen. Al degà de tots ells, al nostre company Narciso Julián se li nega la llibertat condicional. A la Presó de Saragossa sofreix càstig prolongat Jordi Cunill. En altres presons la situació és també molt greu pels presos polítics; Sòria, Segòvia, Orense, La Corunya, Carabanchel...

Crims i més crims! Fins a quan? Fins que imposem amb la nostra lluita, amb la lluita de TOTS sense excepció, la fi de tanta violència, la fi de la repressió, l'AMNISTIA!

En denunciar una vegada més els actes criminals d'un règim unanimitament repudiat, cridem TOTHOM a incrementar la mobilització per a fer-los cessar, per a exigir el càstig dels qui els cometem. Cridem TOTHOM a exigir que s'acabin les tortures i brutalitats, que cessi la repressió, que sigui restablert l'article 18, que sigui disolta la Brigada Politico-Social i els tribunals especials. Cridem TOTHOM a lluitar fins aconseguir l'Amnistia, condició indispensable per a la futura convivència dels espanyols!

Els treballadors, amb assemblees, aturs i vagues a les fàbriques i tallers, a les obres i oficines; els estudiants amb accions a la Universitat i en els centres d'estudi; els intel·lectuals amb els mitjans al seu abast; els professionals prosseguint la important lluita que ja estan realitzant el Col·legi d'Advocats i altres Col·legis professionals; els Jutges, Magistrats i fiscals, els sacerdots i jerarquies de l'Església; TOTS ELS BARCELONINS han d'incorporar-se activament a la lluita pública contra els crims feixistes. No podem consentir-los! Un imperiós deure ens crida TOTS, i TOTS hem de complir-lo! Aquell que no ho faci es converteix en còmplice.

ATURS, VAGUES, MANIFESTACIONS, ACTES PUBLICS DE MASSES, PROCESSOS ALS TORTURADORS, INTERVENCIO DAVANT LES AUTORITATS, RECOLLIDA DE DESENES, DE CENTENARS DE MILERS DE SIGNATURES PER EXIGIR QUE S'ACABI LA VIOLENCIA REPRESSIVA.

Posem en acció totes les energies del poble!

PROU CRIMS!
LLIBERTAT!
AMNISTIA!

3 de maig del 1971.

Comitè de Barcelona del P.S.U. de Catalunya.

tot el que es pot el dret a recórrer agitant les traves econòmiques. I a sobre, els Governadors tindran menys inconvenients (encara menys!) dels que teòricament ara tenien, per a privar de llibertat.

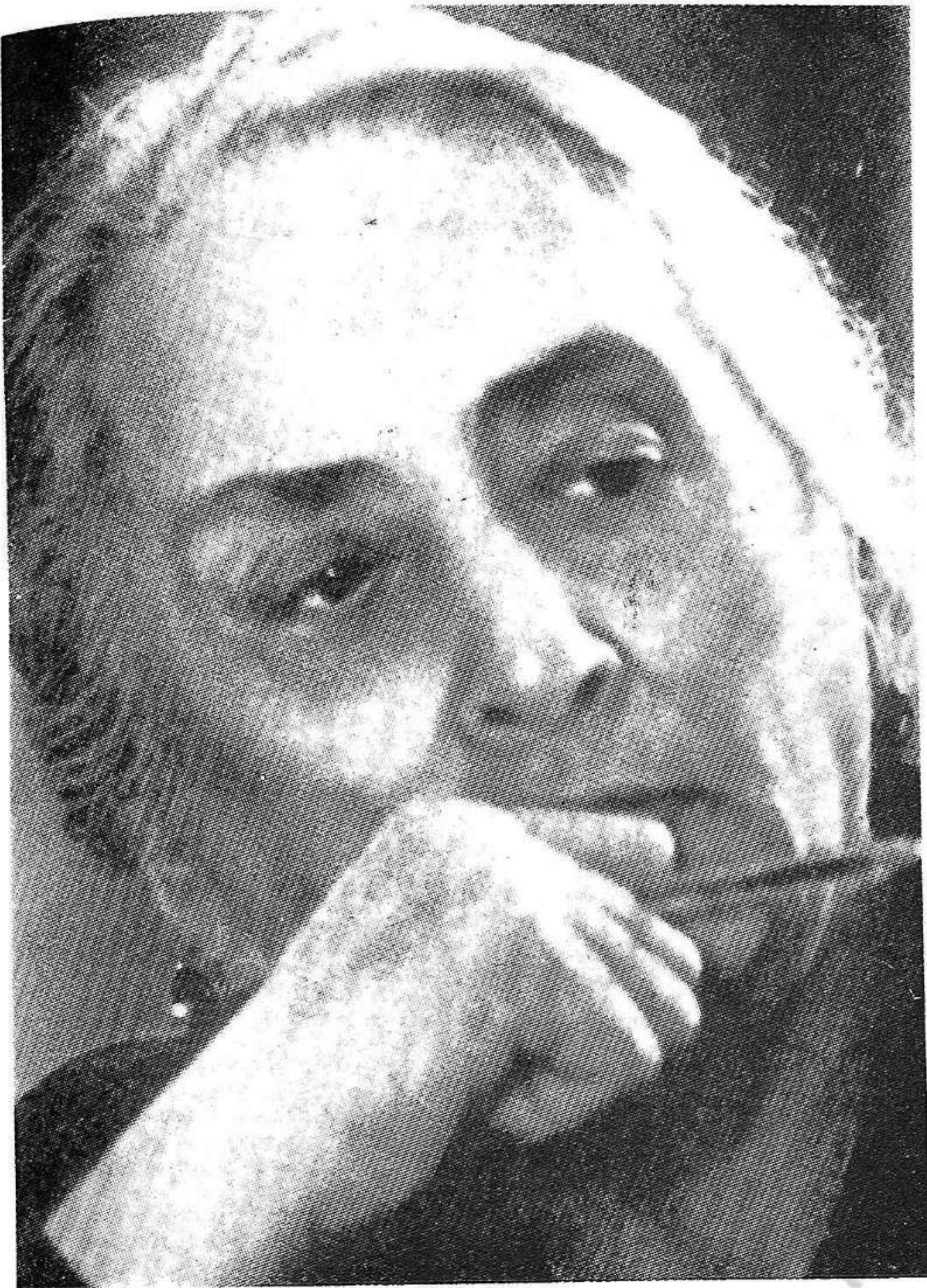
A la Universitat no n'hi ha hagut prou amb l'entrada de la policia. Hom pretén d'impedir l'entrada als estudiants i professors la conducta dels quals no sigui BONA a judici de policies, bidells i governadors.

Als Advocats hom pretén de lligar-los al carro del T.O.P. perquè ajudin a fer-lo caminar, tant si vols com si no vols.

Però tot això també vol dir que el règim es ressent fins als ossos del Congrés d'Advocats de Lleó i de la vaga d'Advocats del T.O.P.; i de la valent lluita dels estudiants; i de la creixent empena dels treballadors que no temen la repressió, i de l'ascens de la lluita d'intel·lectuals i professionals. El règim es ressent de tot això i confessa la insuficiència dels seus recursos de repressió. Si la L.O.P. del 1959 tenia com a objectiu bàsic colpejar el proletariat, en la reforma que s'està projectant el règim prepara les seves armes contra la classe obrera i, a més, contra sectors socials, àdhuc de la burgesia antifeixista, que han arribat a constituir fronts de lluita contra el règim. El règim per tant, ha perdut la iniciativa i actua clarament a la defensiva.

El nou projecte no tindrà més sort que lleis que l'han precedit. Mals temps corre pel feixisme. La seva rejuenida llei nova vella i insuficient, com un altra passa cap al seu estat originari, és a dir, cap a la seva fi.

treball PROLETARIS DE TOTS
ELS PAISOS UNIU-VOS

ORGAN CENTRAL DEL P.S.U. DE CATALUNYA

SUPLEMENT ESPECIAL

**CONTRA LA DICTADURA FRANQUISTA
SOLIDARITAT AMB ELS POBLES
D'ESPANYA**

**TOTS A LA GRAN
CONCENTRACIO!**

**QUE ORGANITZA
El Partit Comunista Francès**

Sota la presidència de

ETIENNE FAJON

PRENDRAN LA PARAULA

SANTIAGO CARRILLO - DOLORES IBARRURI - JACQUES DUCLOS

CATALANS :

PER L'AMNISTIA !

**PER LA LLIBERTAT I EL
SOCIALISME A ESPANYA !**

acudiu en massa

AL MITING DE PARIS !

DIUMENGE

20

de Juny

a les 3h. de la tarda

AL PARC MONTREAU

(Montreuil - Paris)

**UN GRAN MITING
UN GRAN ACTE
DE SOLIDARITAT
INTERNACIONALISTA**

El 20 de juny, el Partit Comunista Francès organitza un gran acte de solidaritat amb el poble espanyol i contra la dictadura franquista en el quadre del Parc Montreau, a París, susceptible d'acollir varies desenes de milers de participants. Hi prendran la paraula sota la presidència d'ETIENNE FAJON, el veterà dirigent del P.C.F. JACQUES DUCLOS, i els camarades DOLORES IBARRURI i SANTIAGO CARRILLO, President i Secretari General del P.C. de E. respectivament.

La solidaritat de combat dels comunistes francesos i espanyols és de vella i ferma tradició. Els combatents francesos de les glorioses Brigades Internacionals vessaven ahir llur sang en terres espanyoles incorporats a la Resistència francesa contra l'ocupant nazi.

El poble de París, el 1936, corejava clamorosament el crit de NO PASARAN, pronunciat per Passionària davant les desenes de milers de demòcrates francesos congregats al Velodrom d'Hivern: CANONS I AVIONS PER A ESPANYA! clamaven llavors els treballadors i antifeixistes francesos: AMNISTIA, LLIBERTAT!, han cridat recentment centenars de milers de manifestants de punta a punta de França per arrencar de l'escamot d'execució els sis patriotes bascs d'ETA.

L'acte del 20 de juny tindrà lloc en moments d'aguda lluita del nostre poble contra la dictadura. L'onada repressiva del Govern de Franco colpeja centenars de comunistes, treballadors, estudiants i altres antifranquistes. La propaganda del règim pretén que ha desarticulat aquestes i aquelles organitzacions del Partit...

Els centenars de conflictes, vagues, protestes obreres, les manifestacions de carrer, la lluita dels estudiants, la mobilització ciutadana contra la repressió i en exigència de llibertats, pa-

PER L'AMNISTIA ! PER LA LLIBERTAT I EL SOCIALISME A ESPANYA !

lesen tot el contrari d'allò que afirmen els franquistes: El Partit Comunista d'Espanya i amb ell el Partit Socialista Unificat de Catalunya, estenen la seva influència, la seva organització, el seu combat contra la dictadura.

Als atacs directes o encoberts que són dirigits contra el Partit, les organitzacions, els militants, els simpatitzants comunistes repliquen intensificant la seva activitat, reforçant la cohesió de la classe obrera i del moviment d'oposició a la dictadura, estrenyent la unitat inquebrantable de les files del Partit.

El 20 de juny, al Parc Montreau de París, amb les veus dels comunistes, treballadors, demòcrates francesos, vibraran les de milers d'espanyols acudits dels diversos punts de França i països veïns. Els catalans s'hi trobaran nombrosos: Catalunya estarà present a la crida del Partit Comunista Francès, al miting del 20 de juny en el qual les veus de DOLORES IBARRURI i de SANTIAGO CARRILLO cridaran amb tota la força el clam que tenin al cor milions d'homes i dones de tots els pobles d'Espanya:

PER L'AMNISTIA! PER LA LLIBERTAT I PEL SOCIALISME!

